



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: **D. S.**
státní příslušnost: Ukrajina
t. č. pobytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky**
poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 10. 2020, čj. OAM-442/ZA-ZA11-LE32-2020,

takto:

- I. Žaloba *se zamítá*.
- II. Žalobce *nemá právo* na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému *se nepřiznává* náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Žalovaný zamítl žádost žalobce o mezinárodní ochranu jako zjevně nedůvodnou. Ukrajina, odkud žalobce pochází, je totiž na seznamu bezpečných zemí původu. Žalobce se domnívá, že žalovaný nezjistil řádně skutkový stav věci a se všemi skutečnostmi, které vyšly v průběhu řízení najevo, se nevypořádal. Krajský soud níže vysvětlí, proč tak žalobce namítá nedůvodně.

II. Rozhodnutí žalovaného a související skutkové okolnosti

2. Žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 16. 7. 2020. Jako důvod uvedl obavy z trestního stíhání a vězení. V roce 2013 pracoval v dolech v Makijivce. Zaměstnanec dolů od prosince 2013 za úplatu vozili autobusy na Majdan, aby tam protestovali na straně Antimajdanu. Žalobce se těchto protestů několikrát zúčastnil. Naposledy tam byli v únoru 2014. Odjeli, jakmile se lidi začali zabíjet. Na konci roku 2018 ho začala vyšetřovat Služba bezpečnosti Ukrajiny (SBU).
3. Žalobce se s SBU poprvé setkal po předvolání k výsledku. Ukazovali mu jeho fotky. Chtěli vědět, co dělal na Majdanu, a co se dělo od roku 2013. Tvrdili, že mají nějaké dokumenty a video. Podle žalobce ale asi objektivně neměli nic. Pustili ho hned domů. Podruhé se žalobce s příslušníky SBU potkal někdy v březnu nebo dubnu 2019. Přijeli pro něj v noci oblečení v civilu. Odvezli ho bez jakéhokoliv dokumentu. Snažili se mu dokázat, že se zúčastnil války na Donbasu na straně separatistů, že zabil lidi a že pronikl do státní budovy. Ukázali mu výsledky lidí, kteří to uvedli. Žalobce drželi dva dny. Poté ho pustili. Podle žalobce neměla SBU důkazy. Chtěla doznání a nedostala ho. Kdyby SBU něco měla, nemohl by žalobce ani překročit hranice. Žalobce se poté snažil jezdit za prací a být co nejméně doma. Cestoval po Ukrajině a do ČR. Zde byl na základě bezvízového styku. Poté přijel na deset až dvanáct dní zpátky na Ukrajinu kvůli vyřízení víza. Žádné problémy neměl. Do ČR se vrátil 10. 12. 2019. Při vycestování z Ukrajiny neměl žádné problémy. Dal peníze řidiči autobusu, který se znal s pohraničníky.
4. V roce 2020 proběhla domovní prohlídka u tchyně žalobce. Tou dobou už byl v ČR. Podle něj prohlídku provedla SBU. Vychází z informací od své tchyně. Ta je ale stará a nemůže nic vysvětlit. Žalobci zabavili fotografie, které ukazovaly, že byl na Majdanu. Kromě fotografií našli i nějakou zbraň. Žalobce ale tvrdí, že žádnou nevlastní. Podle žalobce, za vlády nového prezidenta zvýšila SBU svou činnost. Chtějí zlepšit výsledky. Prezident Zelenskij chce uzavřít probíhající trestní řízení. Zlepší to totiž jeho postavení. Žalobce má strach, že ho SBU zatknou. Ti lidé, kteří zabíjeli jiné lidi, jsou už dávno pryč. Ale ukrajinské orgány mají otevřená trestní řízení, která chtějí ukončit. Proto se snaží najít lidi, kteří se toho účastnili. Musí najít někoho, koho by odsoudili. Žalobce se na tu roli hodí. Vypadá jako separatista, protože se narodil na Donbasu. Není tolik lidí, kteří se odstěhují z Donbasu do Ivanofrankivské oblasti. Proto se na něj SBU možná zaměřila.
5. Žalobce neví, zda se proti němu na Ukrajině vede oficiální trestní stíhání. Pokud něco našli u něj doma, možná by mohli trestní stíhání zahájit. Žalobce má navíc obavy, že vyšetřování SBU je mstou za to, že odmítl jít do války. V dalším pohovoru uvedl, že se jedná o jeho domněnku. Žalobce absolvoval základní vojenskou službu jako výsadkář. Později dostával předvolání k opětovnému nástupu do armády a do bojů na východě. Žalobce na výzvy nereagoval. Navíc má zdravotní potvrzení, že kvůli hepatitidě C není zdravotně způsobilý k výkonu vojenské služby. Žádné problémy v tomto ohledu dosud neměl.
6. V souvislosti s potížemi s SBU se žalobce na nikoho neobrátil. Podle žalobce se postup ukrajinských bezpečnostních složek liší od postupů složek v ČR. Tady má člověk svá práva. Není možné ho bezdůvodně zadržet. Na Ukrajině je to anarchie. Žádost o pomoc podle něj nemá smysl. Na Ukrajině se nedá nic dokázat. Například se tam stává, že někdo zajede člověka autem, ale potom ho nikdo nestíhá, protože má protekci. V případě návratu má žalobce obavy z vězení. Kdyby mu prokázali to, co mu SBU dává za vinu, je za to

Za správnost vyhotovení:

B. K.

poměrně vysoká sazba. Nemohl by se proti tomuto obvinění bránit. Ukrajina není stát, kde by to mělo jít.

7. Žalovaný shromáždil v průběhu správního řízení informace o zemi původu, konkrétně materiály *Ukrajina – Situace v zemi* („Situace na Ukrajině“) ze dne 25. 4. 2020 a z *Hodnocení Ukrajiny jako bezpečné země původu* ze dne 8. 8. 2020 („Hodnocení Ukrajiny“). Z těchto dvou materiálů vyplývá, že Ukrajina – s výjimkou poloostrova Krym a části Doněcké a Luhanské oblasti pod kontrolou proruských separatistů – je bezpečnou zemí původu. Splňuje podmínky dle § 2 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu („zákon o azylu“). V oblastech, které jsou plně pod kontrolou ukrajinské vlády, bezpečnostní složky zajišťují dodržování zákonů. Z materiálů je patrné, že bezpečnostní složky obecně zabráňovaly násilí. Současná vláda zavádí rozsáhlé reformy ke zlepšení vymahatelnosti práva a ochrany lidských práv. Usiluje o posílení právního státu.
8. Podle žalovaného žalobcovy potíže s SBU nelze považovat za pronásledování či vážnou újmu ve smyslu zákona o azylu. Proti žalobci nikdo nevznnesl žádné oficiální obvinění, ani nezačal trestní řízení. O nezájmu vyšetřovacích orgánů o žalobce svědčí, že opakovaně a bez problémů překročil hranice Ukrajiny. Sám žalobce uvedl, že ho SBU propustila, protože proti němu zjevně neměla jakékoliv důkazy. Tvrzení, že mělo jít o pomstu za to, že žalobce odmítl jít do války, vyvrátil sám žalobce v doplňujícím pohovoru. Uvedl, že se jedná pouze o jeho domněnku a žádné problémy v tomto ohledu neměl. Oficiálně ho totiž uznali neschopným vojenské služby. To že by žalobci mohlo hrozit trestní stíhání v souvislosti s proběhlou domovní prohlídkou je jen ničím nepodložená domněnka. Žalobce vycházel z vágních informací od své tchyně. Podle doplňujícího pohovoru se pouze domnívá, že prohlídku provedla SBU.
9. Podle žalovaného není pravdou, že by motivací SBU k pronásledování žalobce bylo nastoupení prezidenta Zelenského. K prvnímu výsledku žalobce došlo v roce 2018, k druhému v březnu nebo v dubnu 2019. Zelenskyj se ujal funkce prezidenta až v červnu 2019. Ze shromážděných informací nelze dojít k závěru, že by SBU či jiné státní orgány postupovaly v případě žalobce nestandardně a porušovaly by jeho lidská práva. Z výpovědi žalobce nevyplývá, že by s ním při jakékoliv příležitosti zacházely nelidsky, nebo že by použily násilí. Nestal se terčem jakéhokoliv dalšího negativního jednání ukrajinských státních orgánů či bezpečnostních složek.
10. Žalovaný v rozhodnutí dále uvedl, že se žalobce své potíže nepokusil nijak řešit. Nevyužil žádnou z forem právní ochrany dostupné na Ukrajině. Neobrátil se na nikoho se žádostí o pomoc. Z *Hodnocení Ukrajiny* vyplývá, že na Ukrajině v současnosti funguje Státní úřad pro vyšetřování, který vyšetřuje i trestné činy příslušníků vyšetřovacích orgánů. Nelze se proto domnívat, že by stát nemohl a nechtěl poskytnout žalobci zákonnou ochranu před neoprávněným jednáním ze strany SBU. To vychází i z judikatury Nejvyššího správního soudu. V usnesení ze dne 6. 9. 2018, č. j. 7 Azs 276/2018-30, Nejvyšší správní soud uvedl, že „státní orgány Ukrajiny jsou schopny chránit práva svých občanů, a to i v případě přívrženců bývalého prezidenta Viktora Janukovyče“.
11. Ve vztahu k dostupnosti ochrany na Ukrajině proti případnému protiprávnímu jednání SBU odkazuje žalovaný na několik rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Konstatoval, že legitimním právem každého státu je upravovat příslušnými předpisy otázku jednotlivých trestných činů. Pokud se tak děje na základě zákona bez porušení základních lidských práv občanů, nelze dojít k závěru, že by takový stát nebylo možné považovat za

Za správnost vyhotovení:

B. K.

bezpečnou zemi původu. Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2019, č. j. 8 Azs 241/2018-76 „ani hrozba trestního stíhání nezakládá automaticky právo na mezinárodní ochranu“.

12. Žalovaný proto shledal naplnění podmínek pro použití § 16 odst. 2 zákona o azylu. Rozhodnutím ze dne 13. 10. 2020, čj. OAM-442/ZA-ZA11-LE32-2020 („rozhodnutí žalovaného“) zamítl žádost žalobce jako zjevně nedůvodnou.

III. Žaloba

13. Žalobce namítá, že v jeho případě nelze Ukrajinu považovat za bezpečnou. Žalovaný v odůvodnění uvedl, že politická situace na Ukrajině je klidná. Podle žalovaného žalobci nehrozí nasazení ve válečném konfliktu. On je přesvědčen o opaku. Dovojuje tak ze skutečné aktuální situace v jeho rodišti a z osudů jeho vrstevníků a kamarádů. Žalobce se nesnaží pouze o legalizaci svého pobytu. Snaží se ochránit svůj život. Nevlastní žádné písemné důkazy, doklady či dokumenty vyjma těch co už doložil. Obavy o život nelze prokázat. Jedná se o obavy vzhledem ke stávajícímu zdokumentovanému stavu na Ukrajině.
14. Správní orgán nezjistil řádně stav věci. Nevypořádal se se všemi skutečnostmi, které jsou významné pro rozhodnutí. Nevypořádal se ani se skutečnostmi, které žalobce uvedl v žádosti o udělení mezinárodní ochrany a při pohovorech v průběhu správního řízení. Žalobce cituje rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008-70, který se týká dokazování v řízení o žádosti o mezinárodní ochranu a rozložení důkazního břemene. Žalovaný nevyšel ze spolehlivě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Přijaté řešení žalovaného není v souladu s veřejným zájmem a neodpovídá okolnostem daného případu. Žalovaný nezjistil všechny okolnosti svědčící ve prospěch žalobce.

IV. Vyjádření žalovaného

15. Žalovaný vzal v úvahu skutečnosti, které žalobce tvrdil a shromáždil k nim relevantní a aktuální informace o situaci v zemi původu. Vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci. Přijaté řešení odpovídá konkrétním okolnostem daného případu. Žalobce je státním příslušníkem Ukrajiny, která je na seznamu bezpečných zemí původu. K obavě žalobce, že by ho povolali do armády a nasadili do bojových operací, žalovaný uvádí, že z jeho správní činnosti je mu známa skutečnost, že se ozbrojeného konfliktu na východě Ukrajiny účastní pouze vojáci z povolání a dobrovolníci. Žalobci nasazení do bojových operací nehrozí.

V. Posouzení věci krajským soudem

16. Žalobu podala oprávněná osoba (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní; „s. ř. s.“), ve lhůtě podle § 32 odst. 1 zákona o azylu. Krajský soud ve věci rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání.
17. Žaloba *není důvodná*.
18. Podle § 16 odst. 2 zákona o azylu se jako zjevně nedůvodná zamítne žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který ČR považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze. V souladu s § 16

Za správnost vyhotovení:

B. K.

odst. 3 zákona o azylu platí, že pokud jsou tu předpoklady pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany pro zjevnou nedůvodnost, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b. Jsou-li tu předpoklady pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany pro zjevnou nedůvodnost podle § 16 odst. 2, rovněž se *neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu brozí vážná újma podle § 14a.*

19. Základem vnitrostátní úpravy konceptu bezpečných zemí původu je směrnice č. 2013/32/EU („procedurální směrnice“). Ta v bodu 40 preambule uvádí, že *pokud lze třetí zemi pokládat za bezpečnou zemi původu, měly by mít členské státy možnost označit ji za bezpečnou a vycházet z domněnky, že je pro daného žadatele bezpečná, pokud žadatel neprokáže opak.* Z bodu 46 preambule vyplývá, že členské státy se mohou rozhodnout, zda budou posuzovat bezpečnost země původu případ od případu nebo označí země jako bezpečné přijetím seznamu těchto zemí. ČR zvolila druhou z těchto variant (viz § 86 odst. 4 zákona o azylu).
20. Seznam bezpečných zemí původu obsahuje § 2 vyhlášky č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců. V souladu s bodem 24 tohoto ustanovení *Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu Ukrajinu, s výjimkou poloostrova Krym a částí Doněcké a Luhanské oblasti pod kontrolou proruských separatistů.* Zařazení Ukrajiny na tento seznam znamená, že Ukrajina (s příslušným teritoriálním omezením) splňuje výše uvedené podmínky pro označení země za bezpečnou podle § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu, který vychází z procedurální směrnice (viz její příloha č. I). Žalovaný tedy nemá povinnost tyto podmínky zkoumat jednotlivě ve vztahu ke každé žádosti o mezinárodní ochranu
21. Pokud tedy žadatel pochází z bezpečné země původu, předpokládá se, že jeho žádost o mezinárodní ochranu je nedůvodná, protože mu v zemi původu nehrozí pronásledování ani vážná újma. Tato domněnka je ovšem vyvratitelná. A každý žadatel pocházející z bezpečné země původu má možnost prokázat, že v jeho konkrétním případě by se domněnka bezpečnosti uplatnit neměla. Žadatel tedy musí prokázat, že právě jemu „hrozí větší riziko pronásledování nebo vážné újmy než ostatním osobám v obdobném postavení. (...) obdobné podmínky nejsou u standardních žádostí o mezinárodní ochranu (minimálně, pokud jde o zkoumání podmínek pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu) vyžadovány, a tudíž označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu“ (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2020, č. j. 9 Azs 185/2020-30, či ze dne 7. 9. 2021, č. j. 4 Azs 81/2021-45).
22. Žalobce citoval rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008-70. Krajský soud se domnívá, že citovaný rozsudek není na případ žalobce skutkově přílehlavý. Rozsudek se týkal žadatele z Kazachstánu. Kazachstán, na rozdíl od Ukrajiny není bezpečnou zemí ve smyslu vyhlášky č. 328/2015 Sb. Nevyužije se u něj vyvratitelná domněnka o nedůvodnosti žádosti o mezinárodní ochranu. Důkazní břemeno je pak rozloženo mezi žadatele a správní orgán. Nicméně u bezpečných zemí původu, kterou je i Ukrajina (s příslušným teritoriálním omezením), se důkazní břemeno na straně žadatele zvyšuje.

23. Žalobce namítá, že žalovaný řádně nezjistil stav věci. *V případě použití institutu bezpečné země původu však žalovaný nemá povinnost sbírat informace o zemi původu v takovém rozsahu, jako je tomu u plného meritorního přezkumu žádosti.* Jak totiž vyplývá z § 16 odst. 3 zákona o azylu, v těchto případech se neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany uvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl čelit pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a. Je proto postačující, pokud žalovaný jako podklad pro vydání rozhodnutí využil pouze materiály *Hodnocení Ukrajiny a Situace na Ukrajině*, které zdůvodňují naplnění podmínek pro zařazení Ukrajiny na seznam bezpečných zemí původu.
24. Teprve pokud by žalobce předložil důkazy, že v jeho případě Ukrajinu za bezpečnou zemi považovat nelze, musel by žalovaný shromáždit dodatečné informace, na jejichž základě by hodnotil relevanci těchto důkazů a tvrzení žalobce ve vztahu k jednotlivým důvodům pro udělení mezinárodní ochrany. Žalobce však žádný takový důkaz nepředložil. Informace, které žalobce během správního řízení žalovanému poskytl, domněnku o bezpečnosti Ukrajiny nevyvrátily, jak krajský soud v následujících odstavcích vysvětlí.
25. Podle žalobce se žalovaný nevypořádal se všemi skutečnostmi, které jsou významné pro rozhodnutí. Nevypořádal se ani se skutečnostmi, které žalobce uvedl v žádosti o udělení mezinárodní ochrany a při pohovorech v průběhu správního řízení. Podle krajského soudu ale žalovaný v napadeném rozhodnutí dostatečně reaguje na všechny relevantní skutečnosti. Žalobce uvedl, že má obavy z trestního stíhání a z nasazení do válečného konfliktu. K nasazení do válečného konfliktu žalobce uvedl, že dostával předvolání. Žalobce ale má lékařské potvrzení, že není zdravotně způsobilý k výkonu vojenské služby. Ze *Situace na Ukrajině* navíc vyplývá, že vojáci základní vojenské služby nejsou od podzimu 2014 povolávání do bojů na východě země.
26. Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2019, č. j. 9 Azs 294/2019-32, „samotná obava z nástupu do ozbrojeného konfliktu není azylově relevantním důvodem. (...) Jak možnost vzniku újmy, tak i potenciálně hrozící trestní stíhání pro nenastoupení vojenské služby, automaticky nezakládá azylově relevantní důvody“. Podle Nejvyššího správního soudu „trestní stíhání pro nenastoupení vojenské služby zakládá azylově relevantní důvody jen tehdy, pokud je trestní sankce důsledkem toho, že se bránc odmítne zúčastnit bojových operací odporujících mezinárodnímu právu, nebo že mu hrozí trest, jehož intenzita či způsob výkonu zakládá porušení lidských práv. (...) Konflikt na Ukrajině ale těmto charakteristikám neodpovídá“ (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 9. 2021, č. j. 9 Azs 159/2021-23). Žalobce nijak nespecifikoval, co mu hrozí v případě návratu na Ukrajinu, ve vztahu k vojenské službě. Pouze tvrdil, že jednání ze strany SBU je možná pomstou za to, že nenastoupil do vojenské služby. To ale sám později označil pouze za domněnku.
27. Ve vztahu k trestnímu stíhání popsal žalobce své problémy s SBU a strach ze stíhání kvůli domovní prohlídce. Z tvrzení žalobce nevychází, že by proti němu bylo vedeno trestní stíhání. Co se týče jeho obav z budoucího trestního postihu, zakládají se pouze na domněnkách. Žalobce obavu z trestního stíhání dovozuje z toho, že v domě jeho tchyně proběhla domovní prohlídka. Domnívá se, že ji provedla SBU. Ta podle žalobce našla fotografie, které dokazují, že byl na Majdanu. Rovněž měla nalézt zbraň. Žalobce vycházel z informací od své tchyně. Sám ale řekl, že tchyně nemůže nic vysvětlit. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu ale „ani případná hrozba trestního stíhání za účast na Antimajdanu nezakládá automaticky právo na mezinárodní ochranu, neboť mezinárodní

Za správnost vyhotovení:

B. K.

ochrana není nástrojem, který by sloužil k vyhnutí se negativním následkům trestního stíhání v zemi původu“ (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2019, č. j. 9 Azs 294/2019-32).

28. Jako další důvod obav z trestního stíhání žalobce uvedl, že ho SBU podezřívá z účasti ve válce na Donbasu na straně separatistů. Sám žalobce se ale domnívá, že SBU proti němu nemá žádné důkazy. I pokud by žalobce trestně stíhali, tak ze shromážděných materiálů nevyplývá, že by na Ukrajině nefungoval soudní systém. Ukrajina je bezpečnou zemí původu a jako taková zaručuje dodržování základních práv a svobod, včetně práva na spravedlivý proces. Pokud se žalobcem bude vedeno trestní řízení, nic nenasvědčuje tomu, že při něm bude čelit špatnému zacházení, nebo že by hrozilo flagrantní porušení práva na spravedlivý proces.
29. Žalobce to ostatně ani netvrdil. Uvedl, že se bojí o svůj život, ale nijak nespecifikoval, z jakých důvodů. Z jeho podání vyplývá, že hlavním důvodem pro žádost o udělení mezinárodní ochrany je strach z trestního stíhání, případně strach z nástupu do vojenské služby. Oba tyto důvody ale samy o sobě nejsou pro udělení azylu relevantní. V této věci nejde o pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu či čl. 9 směrnice 2011/95/EU („kvalifikační směrnice“). Skutkové okolnosti této věci nenasvědčují tomu, že by žalobci hrozilo na Ukrajině *nepřiměřené nebo diskriminační* trestní stíhání nebo trestání [čl. 9 odst. 2 písm. c) kvalifikační směrnice] či trestní stíhání nebo trest za odepření výkonu vojenské služby za konfliktu, jestliže by výkon vojenské služby zahrnoval *zločiny nebo jednání spadající mezi důvody vyloučení* uvedené v čl. 12 odst. 2 kvalifikační směrnice [čl. 9 odst. 2 písm. e) kvalifikační směrnice]. Důvody uváděné žalobcem zároveň nepředstavují ani nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a zákona o azylu a čl. 15 kvalifikační směrnice. V úvahu tedy nepřipadá ani udělení doplňkové ochrany.
30. Žalobce tedy neprokázal, že v jeho případě není Ukrajina bezpečnou zemí původu. Žalovaný si pro účely rozhodnutí shromáždil dostatek materiálů a dostatečně vysvětlil, proč žalobce domněnku o bezpečnosti Ukrajiny nevyvrátil.

VI. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

31. Krajský soud pro nedůvodnost žalobních námitek žalobu zamítl. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. *Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, pokud má stěžovatel vysokoškolské právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 30. listopadu 2021

Martin Kopa, v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
B. K.